

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 117.

Ottende Session.

35te Møde.

Tredagen den 23de Januar.

(Forts.)

Bregendahl: Jeg skal ikke forfølge den sidste Side af Sagen videre, men i Anledning af, hvad der er fremført af den første ærede Taler, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at, om ogsaa saadanne Overtrædelser af dette Lovudkast, naar det er blevet til Lov, kunne, som det er antydet, finde Sted, saa er der dog saamange andre Forhold, der ville medføre, at det kun vil være i en meget indskrænket Grad, at det vil finde Sted, idet nemlig Benyttelsen af Loven paa en saadan Maade og i et saadant Omfang vilde medføre meget væsentlige Ulemper for de Paagældende i andre Henseender. Imidlertid skal jeg erkjende, at en saadan Tilspøining i Loven, som af den ærede første Taler er antydet, og som skulde gaae ud paa en Forpligtelse til Omstempling, efterat en vis Tid var gaaet efter Udløbet af den Tid, paa hvilken Verken lyder, kunde være meget hensigtsmæssig. Det vilde være en Bestemmelse, der havde Analogie for sig med Hensyn til hvad der i Stempelloyvgivningen gjælder om Verelobligationer og andre saadanne Documenter, der, naar de udstedes for en kortere Tid, kunne skrives paa stemplet Papir til lavere Taxt, end Gjældsforpligtelsens Bestaafenhed ellers vilde medføre. Det er under Sagens tidligere Forhandling og ogsaa her idag erkjendt fra den ærede Ministers Side, at dette Lovforslag nærmest er fremkommet af Hensyn til kjøbenhavnske Forhold, navnlig med Hensyn til den projecterede Privatbank i Kjøben-

havn, men jeg kan ikke Andet end beklage, at ikke ogsaa Hensyn til den Udvikling, der allerede har fundet Sted i det øvrige Land, navnlig i Jylland, ved Oprettelsen af flere private Banker, har kunnet bevæge den ærede Minister til at tage en anden Side af Stempelloyvgivningen under Overveelse og fremlægge Lovforslag i den Retning; thi der har i saa Henseende været meget væsentlige Ulemper tilstede. Det er nemlig med Hensyn til den Bestemmelse, der medfører, at indenbyes Verler skulde skrives paa 2den Classes Papir, istedetfor at de saakaldte trasserede Verler kunne skrives paa 3die Classes Papir. Naar en Verel af førstnævnte Slags indsendes til Discontering ved et eller andet offentligt Pengeinstitut, troer jeg ikke, den bliver modtagen sørend denne Betingelse er opfyldt, ligesom jeg heller ikke troer, at Bestyrerne vilde paadrage Institutet et Ansvar ved ikke at opfylde, hvad de som Statsborgere ere forpligtede til. Men dette, at indenbyes Verler skulde skrives paa 2den Classes Papir, medfører en stor Bestatning for de Paagældende, idet de som oftest fornyes flere Gange, og for et Aar bliver det fire Gange 2den Classes Stempel, der maa betales for den samme Capital. Det har ogsaa ledet til en anden Ulempe, navnlig den, at man mange Steder, naar Vedkommende, som vilde have Penge tilveiebragte i et disconterende Institut, lader Verlen forandre til en trasseret Verel, hvilket kan skee, saasnart Verlen udstedes af eller trækkes paa en Mand udenfor Byens Grund. Dette har medført, at der udstedes mange Verler, ved hvilke Folk, der leve udenfor hele Verelverdenen, ved Benskab eller Frændskab trækkes ind i Verelforholdet. Jeg troer derfor, at det vilde være ussælsigt, at